

Nr 322.

Av herr **Osvald**, om pension åt f. d. specialläraren vid lantbrukshögskolan Å. J. A. Ekstrand.

I skrivelse till Konungen den 3 januari 1951, som här bifogas i avskrift¹, har styrelsen för lantbrukshögskolan och statens lantbruksförsök hemställt, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att specialläraren i författningsskunskap vid lantbrukshögskolan juris utr. kand. Åke Johan August Ekstrand beviljas pension.

Kungl. statskontoret har i utlåtande över framställningen den 30 januari 1951, vilket här bifogas i avskrift¹, avstyrkt att pension av statsmedel bereddes Ekstrand.

Kungl. Maj:t har i skrivelse den 23 februari 1951, vilken här bifogas i avskrift¹, förklarat framställningen icke föranleda någon åtgärd.

Ekstrand förordnades den 10 juni 1909 av styrelsen för dåvarande Ultuna lantbruksinstitut att vara lärare i nationalekonomi, ekonomisk lagfarenhet och kommunalrätt vid institutet, vilken befattning han innehade till och med institutets upphörande år 1932. Den 12 juni 1934 förordnades Ekstrand av styrelsen för lantbrukshögskolan att vara speciallärare i författningsskunskap vid högskolan, vilken befattning han frånträdde med utgången av år 1952. Ekstrand har sålunda under sammanlagt 42 år verkat som speciallärare vid lantbruksinstitutet och lantbrukshögskolan. Han har under denna långa tid visat ett synnerligen stort intresse för undervisningen, och han har fullgjort sina åligganden till full belåtenhet. Det torde vara sällsynt att en person under så lång tid och med ett aldrig svikande intresse för uppgiften verkat som speciallärare vid en och samma läroanstalt, och det synes vara alla skäl att Ekstrand i form av en pension erhåller någon erkänsla för detta arbete.

Statskontoret har i sitt utlåtande anført, att Ekstrands speciallärarbefattning varit förenad med en undervisningsskyldighet av jämförelsevis ringa omfattning. Härtill må anföras att Ekstrand, som praktiskt taget varje år sedan 1934 haft över 100 timmars undervisning och under året 1949/50 165 timmar, innehaft en av de mest omfattande speciallärarbefattningarna vid högskolan; endast tvenne speciallärare ha under dessa år haft större undervisningsskyldighet. Det bör påpekas, att undervisningen meddelas i form av föreläsningar, vilka kräva en ofta tidsödande förbere-

¹ Överlämnad till vederbörande utskott.

delse, och att befattningen sålunda krävt betydligt mera tid än vad som framgår av antalet undervisningstimmar. Därtill må erinras om att Ekstrand, förutom undervisningen, haft att ombesörja examinationen av de studerande, vilken varit ganska omfattande, då ämnet författningskunskap ingår på samtliga studielinjer och icke får bortväljas och sålunda lästs av samtliga studerande.

Statskontoret har vidare anfört att den årliga avlöningen i befattningen »utgjort en mindre del av Ekstrands årliga inkomster», samt att lärarbefattningen vore »att betrakta såsom en ren bisyssla». Avlöningen från speciallärarbefattningen har emellertid under den tid Ekstrand innehaft densamma utgjort omkring hälften av Ekstrands årliga arbetsinkomster. Det torde sålunda icke med skäl kunna hävdas, att det här vore fråga om en ren bisyssla, varför vad statskontoret i detta avseende anfört icke synes vara avgörande.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter synes det skäligt att Ekstrand beviljas en pension som står i förhållande till hans synnerligt långa tjänstgöring, och det förefaller vara väl motiverat att riksdagen med dess friare möjligheter att bevilja pension i här föreliggande fall använder sig därav.

Med stöd av vad ovan angivits hemställes alltså,

att riksdagen ville bereda specialläraren i författningskunskap vid lantbrukshögskolan, juris utr. kand. Åke Johan August Ekstrand, skälig pension.

Stockholm den 27 januari 1953.

Hugo Osvald.
